

HEUVELMANS, Piet, filoloog, ambtenaar (Antwerpen 24 augustus 1887 - Knokke 27 juli 1965). Zoon van Flor Heuvelmans. Doctor in de Germaanse filologie (Leuven 1909), oud-strijder 1914-'18, directeur van de Nederlandstalige Dienst van het Beknopt Verslag van de Senaat, in 1944 uitgeschakeld door de administratieve repressie wegens zijn medewerking tijdens de bezetting aan de *Nouveau Journal*, waarin hij een kroniek van de Vlaamse letteren schreef.

Piet Heuvelmans behoorde tot de studentengeneratie van Jef vanden Eynde en Ernest Claes en viel te Leuven op door zijn talent als declamator. In de Vlaamse Club te Brussel, waarvan hij bestuurslid was, werd hij zeer gewaardeerd om zijn voordrachten van Nederlandse poëzie. Van 1959 tot aan zijn dood was hij voorzitter van de afdeling Brussel van het Algemeen Nederlands Verbond en in 1964 werd hij benoemd tot afgevaardigde van Brussel bij het hoofdbestuur van het Algemeen Nederlands Verbond te 's-Gravenhage.

WERKEN: onder pseudoniem A. Testibus, *Le Parlement dans le tempête* (1942).

LITERATUUR: M. v. G. [= M. van Gijsegem], *In Memoriam Piet Heuvelmans*, in *De Brusselse Post* (15 augustus en 15 september 1965).

MON DE GOEYSE